

“मीठे बच्चे- तिमी हौ रूहानी योद्धा, तिमीलाई बाबाद्वारा ठूला-ठूला ज्ञानका गोला मिलेका छन् जसद्वारा माया दुश्मनमाथि विजय प्राप्त गर्नु छ।”

प्रश्न:- कुन रहस्यलाई जानेका हुनाले तिमी बेफिक्र बादशाह बनेका छौ?

उत्तर:- सारा ड्रामाको रहस्यलाई जानेका हुनाले बेफिक्र बादशाह बन्यौ। अहिले तिमीलाई थाहा छ- हामीले पुरानो हिसाब-किताब चुक्ता गरेर २१ जन्मको लागि ज्ञान योगद्वारा आफ्नो झोली भरिरहेका छौं। हामी शिवबाबाका नाति, ब्रह्मा बाबाका बच्चा हौं... त्यसैले फिक्र कुन कुराको गरौं!

गीत:- तकदीर जगाकर आई हुँ....

ओम् शान्ति। बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ- मेरा प्यारा बच्चाहरू! तिमी गुप्त सेना हौ। तिमी बच्चाहरूलाई ज्ञानको बारुद, ठूला-ठूला ज्ञानका गोला मिलिरहेका छन्। तिमीलाई थाहा छ- यो उही गीताको प्रसंग अर्थात् उही ड्रामाको पार्ट फेरि दोहोरिइरहेको छ। एउटा गीता शास्त्र नै हो, जसको महाभारत लडाईं सँग सम्बन्ध छ। तिमी बच्चाहरू गुप्त सेना हौ। जसरी उनीहरूले अभ्यास गरिरहेका छन्, गोला रिफाइन बनाउने। त्यस्तै शिवबाबाले पनि भन्नुहुन्छ- ब्रह्माद्वारा तिमीलाई धेरै राम्रा-राम्रा ज्ञानका गोला दिइरहेको छ। त्यसैले तिमीले मनुष्यहरूलाई राम्ररी शंखध्वनि गर, गीताको पार्ट फेरि दोहोरिइरहेको छ र स्वर्गीय दैवी राजधानी स्थापना भइरहेको छ। तिमी बच्चाहरूले आफ्नो लागि राजाई स्थापना गरिरहेका छौ। त्यो सेनाले मेहनत गर्छ राजा-रानीको लागि, तिमीले मायामाथि विजय प्राप्त गरेर आफ्नै लागि २१ जन्मको बादशाही लिन्छौ- ५ हजार वर्ष पहिला जस्तै। यो कुरा त तिमी बुद्धिमा छ- वास्तवमा हामीले आफ्नो तकदिर बनाइरहेका छौं। उनीहरूले त अल्पकालको लागि धेरै तलब लिन्छन्। यहाँ तिमीहरू हरेकले आफ्नो लागि २१ जन्मको प्रारब्ध बनाउँछौ। तिमी मम्मा-बाबा भन्दा पनि माथि जान सक्छौ। तर विवेकले भन्छ- मम्मा-बाबा भन्दा माथि त कोही जान सक्दैन। लाग्न त सूर्य चन्द्रमामा ग्रहण लाग्छ तर टुट्न सक्दैनन्। ताराहरू त टुट्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- मेरा प्यारा बच्चाहरू! मैले तिमी बच्चाहरूलाई किन याद नगर्छु। यस्ता सिकीलधे बच्चाहरू किन याद आउँदैन! तर अनुभवले भन्छ- बच्चाहरूले बाबालाई याद गर्न बिर्सन्छन्। आफूलाई प्रियतमा सम्झिनु भन्दा बच्चा सम्झिएमा धेरै तागत मिल्छ किनकि प्रियतमा त अर्धांगिनी हुन्- प्रियतमको साथमा। बच्चाहरू त बाबाका पूरा वारिस हुन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- मेरो तिमी ज्ञानी आत्मा सँग प्यार छ। ध्यानीलाई साक्षात्कारको इच्छा हुन्छ। जसले सारा दिन बाबा-बाबा भनिरहन्छन्, उनलाई नै ज्ञानी भनिन्छ। बाबालाई ज्ञानको धेरै सोख छ। अहिले तिमीहरूलाई ज्ञानका गोला मिलिरहेका छन्, यो नयाँ कुरा हो नि। ध्यानमा धेरै साक्षात्कार आदि गर्छन् तर उनीहरूलाई ज्ञान केही मिल्दैन। बाबाले यस्तो पनि भन्नुहुन्छ ध्यान नराम्रो हो। भक्तिमार्गमा साक्षात्कार भयो भने खुशी हुन्छन्, तर मुक्तिधाममा जान सक्दैनन्। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी मेरो धाममा आउँछौ। तिमीलाई थाहा छ- यस ज्ञानद्वारा हामी भविष्यमा राजकुमार बन्छौं। देवताहरू यहाँ त छैनन् जसलाई यी आँखाद्वारा देखियोस्। चित्र त छन् नि। कृष्णलाई तिमीले

देख्छौ, वहाँ राजकुमार राजकुमारीको रास विलास हुन्छ अथवा बाल लीला पनि हेर्छन्। तर महारानी कहिले बनिन्छ, कहिले ती राजकुमार मिल्छन्? त्यो त थाहा हुँदैन। बाबाले साक्षात्कार गराउनुहुन्छ— निश्चय होस्— हामी भविष्यमा महारानी बनिरहेका छौं। ज्ञानद्वारा पनि जान्न सक्छन्— वहाँ हाम्रो आत्मा र शरीर दुवै पवित्र हुन्छन्। यो जुन “हम सो” को मन्त्र छ, त्यो अहिलेको हो। शिवबाबालाई याद गरेमा तागत मिल्छ। हातमताईको खेल देखाउँछन्— मुहलरा राख्यो भने माया उड्छ। बाबा स्वयं भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! काम-धन्दा सबै कुरा गर, केवल बुद्धिद्वारा बाबालाई याद गर्नु पर्छ। तिम्रो छ एक परमधाम। उनीहरू यात्रामा गए भने धेरै घुमिरहन्छन्। चारैधाम बुद्धिमा हुन्छ। तिम्रो बुद्धिमा केवल एक परमधाम छ। कसै सँग सोध— तपाईंले के चाहनुहुन्छ? भन्नेछन् मुक्ति। संन्यासीहरूले पनि शान्तिको लागि घरबार छोड्छन्। जंगलमा जान्छन्। सम्झन्छन्— हामी जन्म-मरणबाट छुटौं, मोक्ष मिलोस्। तर सदाको लागि कोही पनि छुट्न सक्दैन। यो अनादि बनिबनाउ ड्रामा हो। यस ड्रामाको रहस्यलाई कसैले जान्दैन। रचयिता, निर्देशक, मुख्य कलाकारलाई चिन्दैनन्। तिमीलाई थाहा छ— यस ड्रामाका पूरा ४ भाग छन्। यस्तो होइन सत्ययुगको अवधि लामो छ। जगन्नाथपुरीमा चामलको हण्डी चढाउँछन्, त्यसको पूरा ४ भाग हुन्छ। यो दुनियाँ हो नै ४ युगको ड्रामा। यसको आदि मध्य अन्त्यलाई तिमीले नै जान्दछौ, यो खेल हो। हामी देवी-देवताहरूले नै राज्य गथ्यौं। फेरि हामीले नै हाज्यौं फेरि हामीले विजय पाइरहेका छौं। ५ हजार वर्षको कुरा हो। यहाँ हरेकले आफ्नो लागि पुरुषार्थ गर्छन्। जति जसले आफू समान बनाउँछ, उसैलाई बाबाले फेरि इनाम पनि दिनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— योग अग्निद्वारा तिम्रो पाप आफैं विनाश हुन्छ, मैले केही गर्दिनँ। तिमीले आफ्नो पुरुषार्थद्वारा राजाई पाउँछौ, राजा जनकको उदाहरण छ नि। यसलाई भनिन्छ साक्षात्कार।

तिमीलाई थाहा छ— हामीले जीवन मुक्तिमा जानको लागि पुरुषार्थ गरिरहेका छौं, जसमा ज्ञानको आवश्यकता हुन्छ। हामी मुक्तिमा बस्नु छैन। हाम्रो अलराउन्ड पार्ट छ। जसरी रेलमा तिमी आउँदा अहमदाबाद हुँदै आउँछौ नि। हामी पनि जीवन मुक्तिमा जानु छ, मुक्ति हुँदै। घरी-घरी परमधामलाई याद गर। ती विद्यालयमा ५-६ घण्टा पढ्छन्, यहाँ त्यति पढ्न सक्दैनन्। त्यसैले भनिएको छ— एक घडी, आधा घडी... यसमा अमृतबेला राम्रो हुन्छ। स्नान पनि अमृतबेला गरिन्छ। एक पटक मुरली सुनेर फेरि यी प्वाइन्टहरू दोहोर्न्याइराख। टेपमा मुरली भरिन्छ। तिमीले १५ दिनपछि सुने पनि सुनेर रिफ्रेश हुन्छौ। कुनै प्वाइन्ट ध्यानमा रह्यो भने तुरुन्तै ख्यालमा आउँछ। मुरलीको नोट पनि आफू सँग राख्नु राम्रो हो, यो बारुद हो नि। धेरै बच्चाहरूले नोट राख्छन्। जस्तै वकिल, सर्जनहरूले आफू सँग धेरै किताब राख्छन्। जसले धेरै किताब पढ्छन्, उनीहरूले राम्रो दवाई दिन्छन्। कतिले त राम्ररी नोट गर्छन्, कतिले नोट गर्न सक्दैनन्। बाबा भन्नुहुन्छ— यो पनि तिम्रो कर्मबन्धन हो। त्यो पनि उनीहरूकै विकर्म हो। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— हाम्रो राजधानी स्थापना भइरहेको छ। जसरी पहिला अंग्रेज आए व्यापारको लागि, तर व्यापार गर्दा-गर्दा देखे यिनीहरू त आपसमा लडाईं-झगडा गरिरहन्छन् भने किन हामीले आफ्नो सेना बनाएर राज्य नलिने! तिम्रो लागि त धेरै सहज छ। कसैलाई मार्ने कुरा नै छैन। तिमीले योगबलद्वारा राज्य-भाग्य लिन्छौ।

सत्ययुगमा लक्ष्मी-नारायणको राजाई कहाँबाट मिल्यो? कलियुगको रात पूरा भएर फेरि सत्ययुग दिन हुनु पर्छ। दिनमा राजाई, रातमा लडाईं, बाबा आएपछि हामी सनाथ बन्छौं। कलियुग पछि हुन्छ सत्ययुग। अनेक धर्म पछि हुन्छ एक धर्म। जसले कल्प पहिला राजाई लिएका छन्, उनैले अहिले लिइरहेका छन्। त्यसलाई भनिन्छ स्वर्गीय दैवी राज्य। अहिले त छ नर्क र निर्वाणधाम हो ब्रह्माण्ड, जहाँ तिमीहरू अण्डा जस्तै रहन्छौ। तिम्रो बुद्धिमा सारा ब्रह्माण्ड र सृष्टिको ज्ञान छ। कति सहज कुरा छ। मुख्य हो गीताको कुरा। गीतामा भगवान्को नाम फेरिदिएका छन्। यो हो ज्ञानको गोला। एउटा कुरा युक्तिले सम्झाऊ। यतिबेला सबै दलदलमा फँसेका छन्। बाबा आएर दलदलबाट निकाल्नको लागि साधना गराउनुहुन्छ। मायाले पँखेटा टुटाइदिएको छ, उड्न सक्दैनन्। अब सबै पवित्र बनेर वापस जानु छ।

तिमीले पुरुषार्थ गरिरहेका छौ— बाबाद्वारा फेरि राज्य-भाग्य लिन। बाबा सम्झाउनुहुन्छ— खुशी रहनु पर्छ। जसले राम्ररी धारण गरेर आफू समान बनाउँछ उसलाई धेरै खुशी हुन्छ। नम्बरवनमा जो पास हुन्छ, उसलाई खुशी हुनु पर्छ नि। सरकारले पनि छात्रवृत्ति दिन्छ। तिम्रो पनि माला बनेको छ। १०८ को पनि माला हुन्छ। १६१०८ को पनि हुन्छ। बाकस बनाउँछन्, त्यसमा राखिदिन्छन्। अहिले तिमीले जानेका छौ— यो माला कसको हो? रुद्राक्षको माला केलाई भनिन्छ। पहिला हुन्छ ब्रह्माको माला। बाबाले रचना रचिरहनु भएको छ नि। जो ब्रह्माको दिलमा चढ्छन्, उनै शिवबाबाको दिलमा चढ्छन्। यो हो ब्रह्माको माला। सबै बच्चा हुन् नि। त्यसैले पहिला उनको माला फेरि रुद्र माला बन्नु पर्छ, फेरि गएर विष्णुको गलामा उनिन्छन्। त्यो स्वर्गको राजधानी अहिले स्थापना भइरहेको छ। यही मनुष्य सृष्टि नै स्वर्ग र नर्क बन्छ। स्वर्गमा भगवान् भगवती रहन्छन्, त्यसलाई हेबिन भनिन्छ। स्वर्गमा रहनेहरू फेरि नर्कमा आउँछन्। फेरि हामी नर्कबाट स्वर्गमा जान्छौं। मायालाई जितेर जगतजित बन्छौं। तिमीले भन्छौ— मैले यो पार्ट अनेक पटक खेलेको छु। कसैले भन्छन्— तिमीले नै स्वर्ग देख्छौ, हामीले स्वर्ग देख्दैनौं? भन, सबै वहाँ जान कहाँ सक्छन्। असम्भव छ। हरेकले सतो रजो तमोमा आफ्नो पार्ट खेल्छन्। यो कुरा कसैलाई थाहा छैन। तिमीलाई थाहा छ— हाम्रो राजाई स्थापना भइरहेको छ। हामी स्वर्गको मालिक बनिरहेका छौं। ड्रामाले तिमीलाई अवश्य पुरुषार्थ गराउँछ। ड्रामा अनुसार यिनीद्वारा मुरली चलाइरनु भएको छ। पुरुषार्थ बिना तिमी रहन सक्दैनौ। कल्प पहिला जस्तो मुरली चलाइएको थियो, ड्रामा अनुसार त्यही चल्छ। कति गहन कुरा छन्। वास्तवमा ड्रामा दोहोरिनै पर्छ। हामी त बेफिक्र बादशाह हौं। परमपिता परमात्मा शिवका सन्तान हौं। हामीलाई के पर्बाह! यो हो राजयोग। बाबा भन्नुहुन्छ— अब पुरानो हिसाब-किताब समाप्त गर, यसबाट बुद्धियोग हटाइदेऊ। फेरि जति ज्ञान योगद्वारा जम्मा गर्छौ, त्यति तिम्रो झोली २१ जन्मका लागि भरिँदैजान्छ, यसमा डराउने त कुनै कुरा छैन। बाबा त दाता हुनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ— जे कुरा तिमी सँग छ त्यो समर्पण गरिदेऊ। यहाँ कुनै महल त बनाउनु छैन। यो पैसाबाट के गर्नु छ र। केवल ३ पाइला पृथ्वी लिएर सेवाकेन्द्र खोलिदिन्छन्। यो धेरै ठूलो विश्व-विद्यालय वा अस्पताल हो। त्यो अस्पताल त अनेक हुन्छन्। यो त एउटै अस्पताल हो। जो धार्मिक हुन्छन् उनीहरूले भन्छन्— किन हामीले यस्तो अस्पताल नखोलौं, जसमा मनुष्य सदा स्वस्थ बन्छन्? बाबाले स्वास्थ्य एवं सम्पत्ति दिनुहुन्छ। उनीहरूले भन्छन्— बाबा यो हजुरको चीज हो, जुन

काममा चाहनुहुन्छ लगाउनुहोस्। निश्चय गरेर पूरा अनुसरण गर्नु पर्छ। हरेकले आफ्नो जातिलाई उठाउँछन् नि। तिमीले भन्छौ- हामी ब्राह्मण हौं, त्यसैले किन सबै कुरा ट्रान्सफर नगर्ने? बाबाले २१ जन्मको बादशाही दिनुहुन्छ। बाबाको सेवामा लागेपछि तिमी कहिल्यै भोकै मर्दैनौ। हाम्रो खर्च कहाँ धेरै छ र। तिमीले केवल पेटको लागि दुई रोटी खान्छौ अरू के छ र। मनुष्यको त धेरै खर्च हुन्छ। बिहावारीमा कति खर्च गर्छन्। हाम्रो केही पनि खर्च हुँदैन। तिम्रो मगनी हुन्छ शिवबाबासँग। पाई पनि खर्च हुँदैन। मगनी भएपछि हामी बाबाको पासमा जान्छौं। यहाँ पनि तिमी बच्चाहरूले सेवा गर्नु पर्छ। तिमीहरूलाई आफ्नो यादगार देखेर खुशी हुन्छ। यो हाम्रो मम्मा-बाबाको यादगार हो र हामी देवी-देवताहरूको पनि यादगार हो। मुख्य यादगार छन् नै ५-७, सबैभन्दा मुख्य छ शिवबाबाको यादगार। उहाँ एकका नै अनेक नाम छन्। फेरि छन् सूक्ष्मवतनवासी ब्रह्मा विष्णु शंकरका यादगार। फेरि मनुष्य सृष्टिमा संगमयुगी जगत् अम्बा, जगत् पिता र तिमी शक्तिहरू, बच्चाहरू। सत्ययुगमा हुन्छन् केवल लक्ष्मी-नारायण। अरू त अनेक प्रकारका मन्दिर बनाएका छन्। त्यसमा कति भट्कनु पर्छ। तिमीहरू सबै कुराबाट छुट्छौ त्यसैले कति खुशीमा रहन्छौ। यस्तो कुनै विश्वविद्यालय छैन, जहाँ मनुष्यबाट देवता बनियोस्। तिम्रो हो ईश्वरीय विद्यार्थी जीवन। तिमी पास भएर ट्रान्सफर हुन्छौ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) अमृतबेला मुरली सुनेर फेरि प्वाइन्टहरू दोहोर्‍याउनु पर्छ। मुरली नोट अवश्य गर। खुशीमा रहनको लागि आफू समान बनाउने सेवा गर्नु छ।
- २) ब्रह्मा बाबाको दिलमा चढ्नको लागि ज्ञान योगमा तीक्ष्ण बन्नु छ। नम्बरवनमा पास भएर छात्रवृत्ति लिनु छ।

वरदान:- बाबालाई आफ्नो सबै जिम्मेवारी दिएर सेवाको खेल खेल्ने मास्टर सर्वशक्तिमान् भव

जुनसुकै कार्य गर्दा पनि सदा स्मृति रहोस्- सर्वशक्तिमान् बाबा हाम्रो साथी हुनुहुन्छ, हामी मास्टर सर्वशक्तिमान् हौं त्यसैले कुनै पनि प्रकारको भारीपन रहँदैन। जब मेरो जिम्मेवारी सम्झन्छौ अनि शिर भारी हुन्छ। ब्राह्मण जीवनमा आफ्ना सबै जिम्मेवारीहरू बाबालाई दियौ भने सेवा पनि एक खेल अनुभव हुन्छ। चाहे जतिसुकै धेरै सोच्ने काम होस्, ध्यान दिनु पर्ने काम होस् तर मास्टर सर्वशक्तिमान्को वरदानको स्मृतिद्वारा अथक रहन्छौ।

स्लोगन:- मुरलीधरको मुरली सुनेर देहको सुध-बुध पनि बिर्सने, खुशीको झुलामा झुल्ने सच्चा-सच्चा गोपिका बन।